

Τέτοια αίτια είναι η χρόνια νεφρική ανεπάρκεια, η έλλειψη βιταμίνης D και σύνδρομο κακής εντερικής απορρόφησης.

Πώς εκδηλώνεται ο υπερπαραθυρεοειδισμός:

α) Επειδή αυξάνεται το ασβέστιο στο αίμα, ο άρρωστος παρουσιάζει: ανορεξία, εμετούς, δυσκοιλιότητα, πολυουρία, πολυδιψία, βραδυκαρδία, υπνηλία και λήθαργο. Τελικά πέφτει σε κώμα, όταν το ασβέστιο του ορού υπερβεί τα 16 mg/100 ml.

β) Επειδή συσσωρεύεται το ασβέστιο στους ιστούς, γίνεται νεφρολιθίαση, νεφρασβέστωση και αποθήκευση ασβεστίου στον κερατοειδή.

γ) Επειδή δραστηριοποιούνται οι οστεοκλάστες, έχουμε αλλοιώσεις στα οστά, πόνους και παραμορφώσεις, αυτόματα κατάγματα.

Πώς γίνεται η διάγνωση:

- Γίνονται βιοχημικές εξετάσεις και ανοσολογικές τεχνικές.
- Στην ακτινογραφία τα οστά εμφανίζουν αραιώσεις ή διαβρώσεις.

Πώς αντιμετωπίζεται ο υπερπαραθυρεοειδισμός: Το αδένωμα* αφαιρείται χειρουργικά. Παράλληλα ο άρρωστος πρέπει να πάρει πολλά υγρά και διουρητικά, ώστε να αποβάλλει το υπερβολικό ασβέστιο του αίματος. Σε βαριά κατάσταση πρέπει να πάρει φωσφόρο - από το στόμα ή ενδοφλέβια - και καλσιτονίνη που ανταγωνίζεται την παραθορμόνη.

6. 6. 2 ΥΠΟΠΑΡΑΘΥΡΕΟΕΙΔΙΣΜΟΣ

Είναι η υπολειτουργία των παραθυρεοειδών αδένων. Η αιτία της υπολειτουργίας είναι:

- α) Κληρονομική.
- β) Η χειρουργική αφαίρεση των αδένων ή ατροφία τους.
- γ) Ιδιοπαθής ή αυτοάνοση καταστροφή των αδένων.

Πώς εμφανίζεται ο υποπαραθυρεοειδισμός: Έχει τα συμπτώματα της ελάττωσης του ασβεστίου στο αίμα: Υπάρχει τετανία* (σπασμός) και μουδιάσματα (αιμωδίες) στο πρόσωπο και τα άκρα, επειδή η ελάττωση του ασβεστίου στον ορό αυξάνει τη νευρομυϊκή δραστηριότητα. Σε μεγάλη ελάττωση μπορεί να εμφανιστούν σπασμοί που μοιάζουν με επιληπτικούς. Στο μάτι δημιουργείται καταρράκτης.

Στο ιδιοπαθή υποπαραθυρεοειδισμό υπάρχει επίσης ξηρότητα δέρματος, εύθραυστα νύχια και συχνές λοιμώξεις από μύκητες.

Πώς γίνεται η διάγνωση:

- α) Προσδιορίζεται η ελάττωση του ασβεστίου και η αύξηση του φωσφόρου στο αίμα. Η λειτουργία των νεφρών είναι φυσιολογική.
- β) Γίνεται η δοκιμασία Ellsworth-Howard: Χορηγείται παραθορμόνη, οπότε αυξάνεται η αποβολή φωσφόρου στα ούρα.